Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

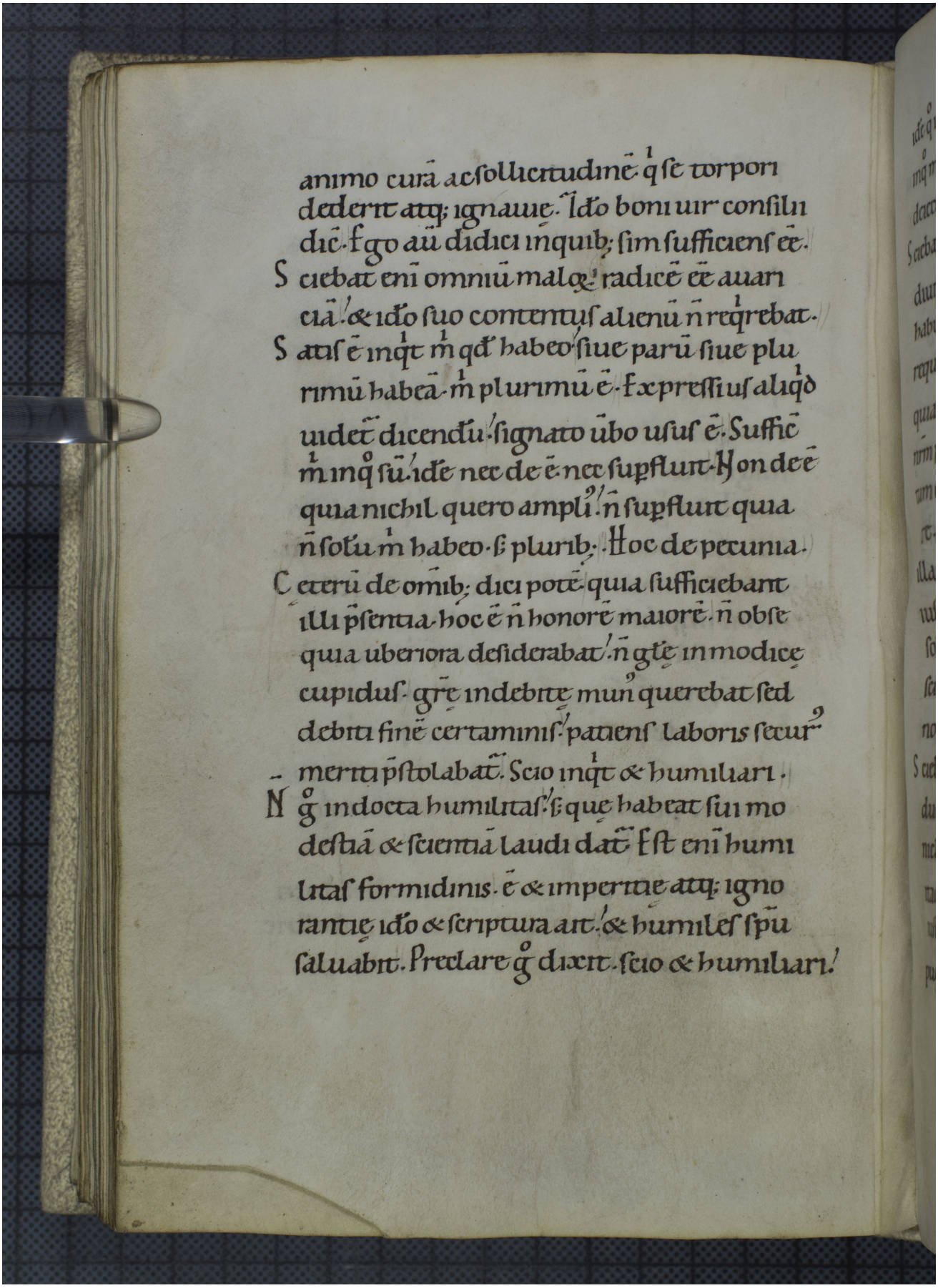

animo curā ac sollicitudinē. q̄ se torpori
dederit atq; ignauiē. Idō boni uir consilii
dic̄. Ego aū didici in quib; sim sufficiens ēē.
Sciebat enī omniū malorū radicē ēē auari
ciā. & idō suo contentus alienū n̄ req̄rebat.
Satis ē inq̄t m̄ qd̄ habeo siue parū siue plu
rimū habeā. m̄ plurimū ē. Expressius aliq̄d
uidet̄ dicendū. signato ūbo usus ē. Suffic̄
m̄ inq̄ sū. idē nec de ē. nec sup̄fluit. Non de ē
quia nichil quero ampli⁹. n̄ sup̄fluit quia
n̄ solū m̄ habeo. s; plurib;. Hoc de pecunia.
Ceterū de om̄ib; dici potē. quia sufficiebant
illi p̄sentia. hoc ē n̄ honorē maiorē. n̄ obse
quia uberiora desiderabat. n̄ gl̄ē in modicē
cupidus. gr̄ē indebitē mun⁹ querebat sed
debiti finē certaminis. patiens laboris secur⁹
meriti p̄stolabat̄. Scio inq̄t & humiliari.
Nō g̊ indocta humilitas. s; quē habeat sui mo
destiā & scientiā laudi dat̄. Est enī humi
litas formidinis. ē & imperitiē atq; igno
rantiē idō & scriptura ait. & humiles sp̄u
saluabit. Preclare g̊ dixit. scio & humiliari.